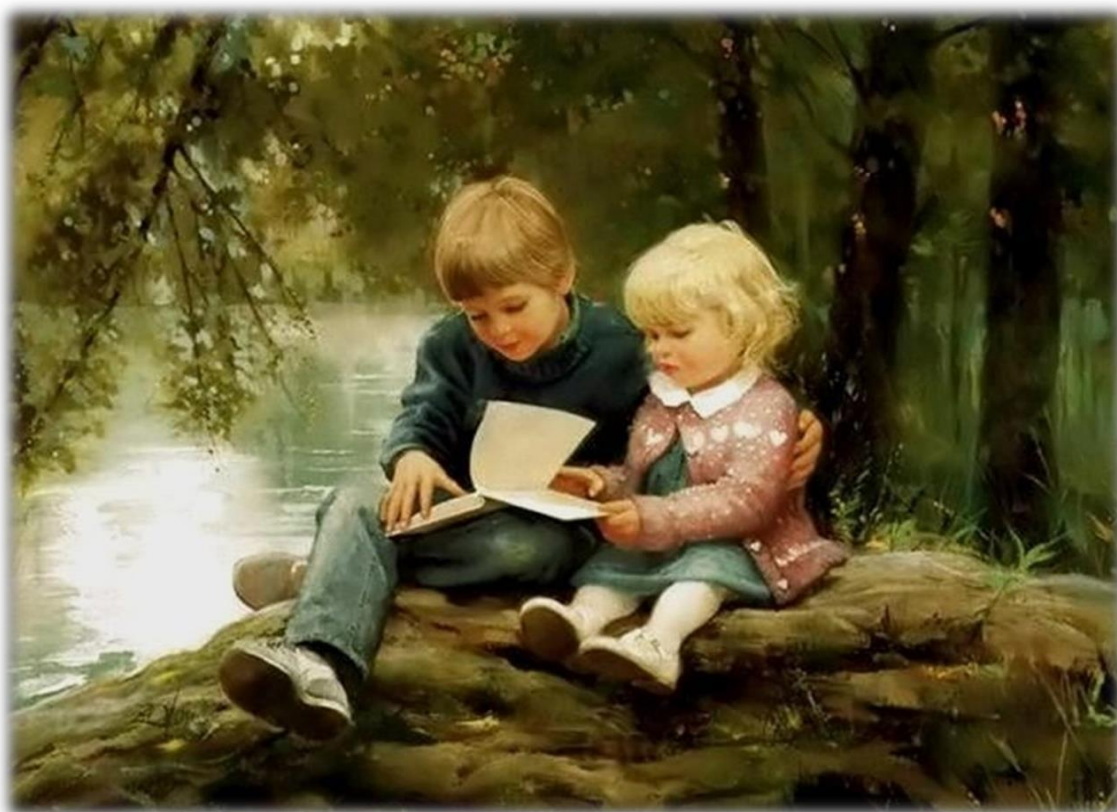

NR.2
Anul Școlar 2016-2017

ISSN 2558 -9733
ISSN-L 2069-1661

“Cuvinte Potrivite”

*Școala Gimnazială “Nicolae Iorga”
Ploiești*

Prof.coordonator Vlădescu Maria

EDITURA –CASA CORPULUI DIDACTIC-PRAHOVA

Poveștile transformă lumea!

-Concursul județean „File de poveste” Organizat de Școala Generală „Nicolae Iorga” și Biblioteca Județeană „Nicolae Iorga”-

Una dintre cele mai mari bucurii ale omului este să se afle înconjurat de alți oameni care împărtășesc aceeași pasiune. În nenumărate rânduri s-a dovedit că literatura, scrisul și dragostea de cuvinte unesc suflete, lucru confirmat și de participarea numeroasă a elevilor la Concursul „File din poveste” organizat în luna decembrie 2016 de Biblioteca Județeană „Nicolae Iorga” și de Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” din Ploiești. Tema acestei ediții a fost „Poveste de Crăciun”, iar cei care au participat au dovedit pe deplin că arta este puterea omului de a împleti realul cu frumosul, lăsând astfel pasiunea să vorbească în nume propriu. Fie că se bazează pe sonoritatea cuvintelor, pe mirajul culorilor sau pe cursivitatea sunetelor, împletirea dintre rațiune și simțire creează poeți, pictori, compozitori, adică oameni de cultură. Emoția face parte și din viață și din artă, de aceea, atunci când iei parte la o astfel de manifestare, fiorii se joacă printre gândurile tale, inima-ți bate de mii de ori mai tare, realizezi că sute de perechi de ochii sunt îndreptate asupra ta și te bucuri că ești printre niște oameni talentați și apreciați.

În ziua premierii, cu o oră înaintea începerii propriu-zise a festivității, eram în fața Bibliotecii „Nicolae Iorga” care ni se părea mai mare ca niciodată. Nici nu am intrat bine în sală că aveam deja o mulțime de emoții. Ușile impunătoare de lemn s-au deschis și în fața noastră a apărut o mare de scaune de catifea și o scenă uriașă cu două microfoane plasate central. Uităndu-ne peste programul festivității am constatat că urma un program dens, bine etapizat. Ușile se deschideau din ce în ce mai des și în sală intrau grupuri de copii de toate vârstele, îmbrăcați în costume populare, emoționați și ei, dar mai obișnuiți cu scena decât noi.

Festivitatea de premiere a debutat printr-un discurs ținut de doamna directoare a Bibliotecii

Județene, Radu Mihaela, apoi doamnele Stanciu Loredana și Vlădescu Maria, în calitate de organizatori, au subliniat munca depusă de participanții la acest concurs și numărul impresionant de compuneri primite, acest număr depășind pragul de 500 de compoziții, trimise din toată țara. Filmul de prezentare a marcat momentul solemn al începerii programului, susținând prin originalitatea prezentării atmosfera specifică iernii marcate de sărbători. Placheta cu cele mai reușite lucrări de la edițiile pilot a fost primită cu entuziasm de toată lumea, aceasta fiind o dovadă că cei care iubesc arta doresc să susțină pe mai departe manifestările culturale unde elevii cei mai talentați să-și expună lucrările.

Momentele artistice prezentate înaintea festivității de premiere, au fost o adevărată încântare pentru toți cei prezenți: elevi, profesori, părinți. S-a dovedit încă o dată că românii au copii valoroși, dăruitori cu talent în toate manifestările artei: muzică, dans, poezie. Costumele populare, dansurile prezentate, vocile curate de copii au acaparat întreaga audiență ca la un spectacol veritabil cu talente consacrate. Credem că

aceasta a fost o adevărată lecție despre noi românii: îmbrăcați în costume tradiționale, simțeam că toți suntem un glas, o unitate fără deosebirea ține seama vârstă sau de clasă socială.

De la reinterpretarea modernă a colindelor clasice românești la cover-uri după artiști contemporani, de la hore și sârbe la street dance și recitare de poezii, momentele artistice au fost din belșug și totul s-a completat

perfect, păstrând publicul într-un suspans continuu , voia bună ajungând la cote maxime.

Festivitatea de premiere a reprezentat momentul de vârf al manifestării. Emoția a fost vibrantă și doar aplauzele puternice , venite ca o recunoaștere a valorii, rupeau tăcerea. Fețe pline de zâmbete , ochi sclipind în lacrimile fericirii, pași timizi urcând treptele scenei, brațe pline de diplome și premii au fost coordonatele de bază ale momentului.

A fost un eveniment care ne-a marcat din multe puncte de vedere, un eveniment unde am văzut că dragostea de cuvinte este la ea acasă și care ne-a făcut să înțelegem pe deplin de ce se spune că poveștile schimbă lumea.

Pe această cale, îi felicităm pe toți cei care au participat la această competiție, le dorim succes în continuare și îi așteptăm la o nouă ediție a concursului ”File din poveste”.

Au consemnat,
Prezentatorii festivității de premiere - Zanfîr Diana Maria și Rotaru Andrei Bogdan
Clasa a VII-a A, Școala Generală „Nicolae Iorga” Ploiești

Proiectul de voluntariat „Acces la copilărie” realizat în colaborare cu Școala Specială nr. 2

De multe ori ne ferim de ceea ce ni se pare diferit. Nu neapărat pentru că este dăunător, dar pentru că ne sperie, iar frica transformă mentalitatea omului. Doar cei care au curajul să pășească în afara cercului lor de confort pot descoperi lucruri cu adevărat minunate.

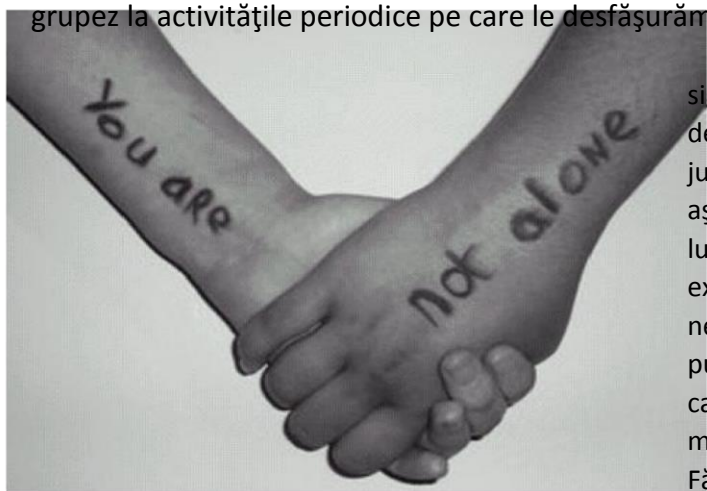
Prima întâlnire cu copii de la Școala 2 am privit-o, în interiorul meu, ca pe o întâlnire de gradul 0. Sincer... nu știam la ce să mă aștept. Știam doar că arată exact ca toată lumea, ca orice copil de pe lumea aceasta.

Așteptarea de dinaintea „primului contact” a fost sfâșietoare. Am intrat în cancelarie și doamna directoare ne-a prezentat situația. La un om fără deficiențe, vârsta exprimată în ani reprezintă și vârsta mentală a respectivului individ. În cazurile respective, vârsta mentală a rămas în urmă față de cea a corpului. Asta m-a speriat. Inițial am crezut că nu vom putea nici măcar comunica cu respectivii copii.

După ce introducerea s-a încheiat am servit prajituri aduse de noi copiii din fiecare sală. Eram speriat, dar fără motiv. Eram conștient că nu se poate întâmpla nimic rău, dar sentimentul de frică era constant prezent acolo. Eram speriat de necunoscut și probabil era unul dintre momentele în care realizezi ceva evident, ceva trebuia să știi de mult. Probabil în majoritatea celorlalte situații acționează reflexul „luptă sau fugi”, unde nu îți dai seama desigur de situația în sine, doar acționezi.

Când am intrat în clasa am descoperit ceva ce m-a surprins... sclipirea din ochii tuturor. Am fost primiți cu o căldură extraordinară. Poate câțiva dintre ei nu înțelegeau ce se întâmpla, dar cu siguranța nici eu nu eram pe deplin conștient de ce se întâmpla. După ce am împărțit prajituri am avut oportunitatea să stăm o oră cu copiii din clasa respectivă. Nu doar că am putut să vorbesc cu ei, dar miam făcut prieteni cu care vorbesc regulat și mă grupez la activitățile periodice pe care le desfășurăm acolo.

Orice poveste are o morală. Cu siguranță aceasta are. Aș putea încheia cu deja probabil devenit clișeu proverbul „Nu judeca o carte după copertă!”, dar nu voi face așa, deși puteți considera și asta ca pe un lucru de luat aminte. Mergeți și încercați experiențe noi, faceți-vă prieteni în cele mai neobișnuite locuri, uitați de frică și de ce ar putea spune ceilalți. Avem o singură viață pe care o irosim de foarte multe ori pe lucruri mai puțin importante. Nu mai pierde timpul! Fă-te cunoscut prin acțiunile tale pozitive și evoluează constant. Din punctul meu de vedere, desigur, asta e viața.

Scrisul de mână în societatea actuală

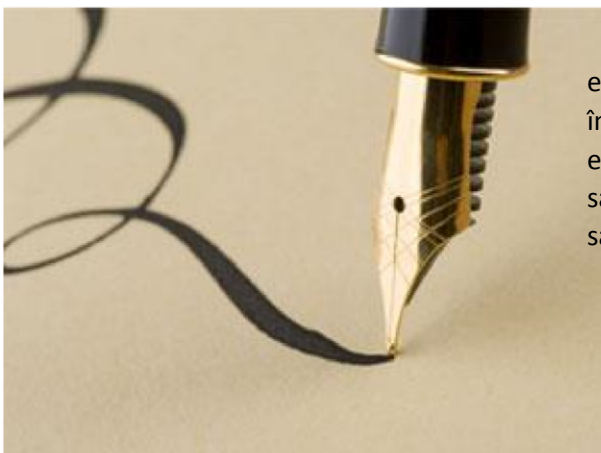
23 ianuarie- Ziua internațională a scrisului de mână

Prima formă de scriere cunoscută este cea cuneiformă apărută în Mesopotamia în jurul anului 3200 î.Hr., ele fiind precedate de forme de scriere primitive cum ar fi desenele murale ale oamenilor preistorici sau liniile ce simbolizau numărul fructelor culese sau vânătorilor reușiți. Ulterior urmează hieroglifele egiptene până la mașinile de scris și până în ziua de azi când tu trebuie doar să vorbești și un computer scrie pentru tine pe o foaie alcătuită, la bază, doar din cifre de 1 și 0. Hai să ne întrebăm bunicii despre ce părere aveau ei despre asta când erau mici. Probabil era ceva din domeniul SF. Având în vedere ritmul în care avansează tehnologia, cine știe ce se va întâmpla în următorii 10 ani?

În prezent, în țările avansate tehnologic, cum ar fi America, se pune problema de a se renunța la predarea scrisului de mână. Din punctul meu de vedere, această decizie nu ar trebui luată deocamdată. Subliniez deocamdată, deoarece acest lucru va fi inevitabil în decursul următoarelor decenii. Principalul motiv pentru care consider că această decizie nu ar trebui luată acum este faptul că nu toate societățile au evoluat în același mod. Dacă în țările avansate tehnologic se va adopta renunțarea la scrisul de mână vor exista minorități care nu vor fi de acord sau altele care nu au acces la alt mijloc de comunicare.

Pe de altă parte, scrisul a putut ajunge în decursul mai multor secole la rangul de artă, aceasta fiind numită caligrafie. Este uimitor uneori când vezi un scris frumos de mână cu multe bucle și linii șerpuitoare când acum totul este doar din linii frânte și suprafețe dure, reci. Te trezesc la viață într-un fel acele momente și te face să realizezi că dacă un lucru atât de mic te face să simți o doză mică de fericire, atunci de ce mulți își caută fericirea toată viața și puțini și-o mai găsesc?

Într-un fel, scrisul de mână definește fiecare persoană. Există chiar știința scrisului de mână, numită grafologie, care poate spune sexul, starea de spirit, nivelul de fericire sau chiar și regiunea din care un om provine bazându-se doar pe scrisul de mână al unei persoane. Există studii întregi despre grafologie și chiar cursuri pe care le putem urma ca să ne simțim un fel de Sherlock Holmes în devenire. De exemplu, locul unde un om pune linia de la litera „t” arată starea lui de spirit. Cu cât linia e mai sus, cu atât persoana în cauză este mai relaxată și fericită și invers, cu cât e mai jos, e mai deprimată și introvertită.

În concluzie, pierderea scrisului de mână este sigură... Nu știm când, dar cu siguranță se va întâmpla. Hai să ne bucurăm cât mai putem de el și să facem tot posibilul ca măcar copiii noștri să știe să scrie de mână. Să nu lăsăm un tezaur să se piardă!

Rotaru Andrei Bogdan Clasa a VII-a A

“Eu sunt lumina lumii”

Cea mai importantă operă literară și prima operă scrisă de om, cu îndrumarea lui Dumnezeu, este Sfânta Scriptură sau Biblia. Scrisă probabil între anii două mii înainte de Hristos și anii două sute zece după Hristos, ea este modelul omului religios. Totul se bazează pe cuvânt, deoarece “Întru-nceput era cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu Cuvântul era” (N.T Ioan 1; 1). Prin citirea cuvântului Dumnezeiesc, omul dorește să se apropie de Dumnezeu, care este “Tatăl nostru cel ceresc” (“*Pater imon an entis uranis*”), cel ce ne poartă de grijă prin Providența Divină. Dumnezeu a creat lumea din nimic, prin cuvântul său, un lucru care ne demonstrează faptul că “*Dumnezeu a creat timpul, deci Dumnezeu este mai înainte de timp*” (“Omiliu la Facere” Sfântul Ioan Gură de Aur, 2; 5-7).

Spre a reliefa unirea sacrului cu profanul, conform metodei Sfinților Părinți, sunt necesare două lucruri: purificarea de tot ceea ce ține de condiția umană și căutarea lui

Dumnezeu, o idee desprinsă din orice poezie religioasă. Omul caută tot mai multe lucruri legate de Dumnezeu, deoarece omul dorește să se apropie de Absolut, prin credință și rugăciune și căință, o altă virtute foarte importantă în viața religioasă și în apropierea de Dumnezeu.

În cartea sa despre poezia religioasă modernă “Din spumele mării”, un titlu foarte sugestiv pentru o carte religioasă, deoarece “Marea” este învățătura Dumnezeiască, iar “spumele” sunt mici bucăți din această învățătură, pe care omul le poate înțelege, Valeriu Anania, definește dragostea ca fiind virtutea teologică supremă, pentru apropierea de Dumnezeu.

Pentru a te apropia de Dumnezeu, trebuie să respecti și Sfintele Taine, deoarece ele îl purifică pe om de păcate și îl fac “*Drept în fața lui Dumnezeu*” (“Omiliu la Facere” Sfântul Ioan Gură de Aur 9; 6).

Prin minunea “Vindecării Orbului din naștere”, Dumnezeu ne arată puterea lui, “*Eu sunt lumina lumii, veniți și căutați lumina, ca niciunul din voi să nu umble în întuneric*” (N.T Matei 5; 13-14). Dumnezeu este lumina lumii, deoarece el ne luminează sufletul, spre o gândire bună și o apropiere de Perfecțiune și Absolut.

Omul se crede stăpân asupra creației, dar nu este, omul nu are dreptul să distrugă nici măcar un fir de iarbă, deoarece nu este în stare să creeze ceva atât de perfect, cum a creat Dumnezeu, de aceea “*Va fi un pământ nou și un cer nou*”(N.T “Apocalipsa” Sfântul Ioan Teologul 3; 3).

Dumnezeu nu vrea să distrugă nimic din creație, deoarece el a realizat-o.”*Și a văzut Dumnezeu că toate sunt bune foarte*”(V.T. “Facerea” 2; 5). Creatorul este perfect, la fel ca tot ceea ce a creat el, de aceea spunem despre Dumnezeu Tatăl că este Dumnezeu Proniatorul și Dumnezeu Creatorul, iar Dumnezeu Fiul este Dumnezeu Judecătorul și Dumnezeu Cuvântul, iar Sfântul Duh este Dumnezeu Sfințitorul. Amin!

Gândul meu

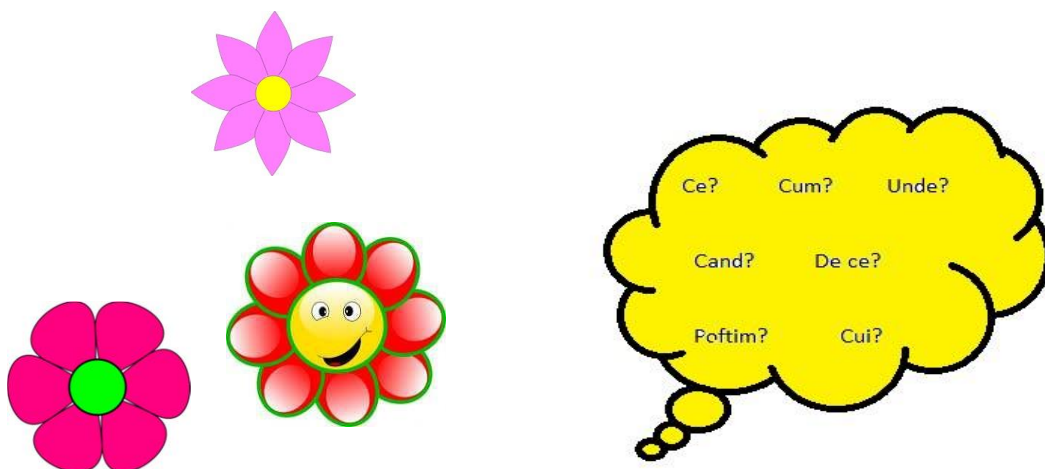
Îmi vine să strig. Ce ați văzut?

Mă gândeam eu la momentul când copacii au prins viață. Înainte de masă, eram la biroul meu și mă gândeam numai la copaci, nu puteam să-mi scot din minte. Țineam ochii închiși, încercam să îi deschid să mă duc la mama mea, doar că pur și simplu nu am putut. Mă întreb: de ce?

Dintr-o dată nu mai vedeam copacii și în mintea mea au apărut șase fluturi minunați. Cu corpul micuț și maro, cu aripile multicolore de catifea și cu niște piciorușe de abia puteai să le vezi. Mă uitam la ei și îmi dădeau senzația că vor să îmi spună ceva, dar nu înțeleg limbajul pe care îl folosesc. Dintr-o dată din depărtare au mai venit încă patru fluturi. S-au unit și au format următoarele litere: A,N,G,D. Am descifrat mesajul și încercau să îmi spună : Ai grijă la ce te gândești! Mesajul lor mi-a dat puțin bătăi de cap, dar după am înțeles ce voiau să îmi spună.

Din acel mesaj mi-am dat seama că dacă te gândești la un lucru, poate să devină real. În timp ce mă gândeam în continuare la acei fluturași, au auzit vocea mamei. Deschid ochii și fug până la masă. În timp ce mâncam am văzut pe geam trei fluturași, care arătau exact ca fluturașii din gândul meu. Uneori mă gândesc la acel moment și parcă se întâmplă cu adevărat!

Visele devin reale atunci când te gândești intens!

Mesaj de text

Hoțul de cărți

Totul începe cu descrierea timpului, adică iarna. Fulgii cad lin din cerul brodat cu stele purificate, iar neaua se așează frumos peste suratele lor formând un covor lin de nea. Moartea bate la ușă din primele clipe citite, această moarte a fratelui lui Liesel duce la dorința cititului furând o carte de gropar în amintirea lui.

Familia adoptivă a acesteia are un impact mare asupra ei în învățând-o să citească și să scrie ca orice copil.

Aceasta ajunge "copilul" soției primarului venind în vizită pentru a citi împreună. Iubirea își face apariția din primele clipe ale sosirii lui Liesel în oraș. Rudy fiind prima iubire care te duce cu gândul la o iubire adevărată între ei.

Acoperind un evreu în pivnița casei Huberman duce la descoperirea talentului lui Liesel în poezie.

Bombardarea orașului duce la moartea iubirii lui Liesel, Rudy. Pierderea acestuia fiind una dramatică și grea de suportat pentru aceasta. Pierderea lui Rudy fu uitată între timp și Liesel își găsește alinarea lângă evreul ascuns de părinții acesteia.

Autorul are o imaginație expresivă care te face să simți ceea ce el povestește, te marchează, te revezi în rândurile scrise de el. Are o imaginație de nedescris în cuvinte, ci în simboluri greu de descifrat.

Citind rândurile scrise de acesta, te face ca pasiunea de citit să crească, nimeni și nimic nu te poate opri din ceea ce scrie autorul, povestea sa, povestea care îl definește.

Această carte te învață un lucru: că trebuie să faci totul dincolo de cuvinte. Oricine poate zice cuvinte, vorbe fără rost, dar dincolo de cuvinte trebuie să acționezi, trebuie fapte nu vorbe. Trebuie să faci totul dincolo de aparențe și de vorbe.

Spusele autorului creează un joc magic, făcându-te pe tine, cititorul, să savurezi imaginația autorului, fascinându-te cu modul lui de a exprima ceea ce simte.

Dincă Bianca, clasa a VI-a A

Legenda Ghiocelului

A fost o dată ca niciodată, o floare mică și plătândă pe care Mama Natură o îndrăgea foarte mult și a creat-o cu grijă. Tocmai pentru că era așa îndrăgită și Mama Natură o iubea atât de mult, aceasta a plasat-o în mijlocul tuturor

florilor pentru a fi admirată de acestea. În măreția culorilor florilor de care era înconjurată și a mireasmelor care se perindau în armonie pe lângă mica floare, aceasta a început să se simtă neînsemnată și lipsită de frumusețe.

Aceasta a început să poarte ură față de suratele ei și în amărăciunea ei refuza să le mai privească așa că stătea mereu cu privirea în pământ. Mama Natură văzând tristețea și ura care o înconjuară pe mica floare, s-a decis cu durere în suflet să arunce un blestem asupra ei și astfel să o condamne la singurătate pentru totdeauna. Biata floare a fost blestemată să fie prima care vestește sosirea primăverii și să se stingă în fiecare primăvara înainte ca suratele ei să înflorească. Pentru că Mama Natură o iubea foarte mult a lăsat-o să își păstreze puritatea și gingăsia, dar i-a pus numele Ghiocel deoarece ura și mânia i-au purtat ghinion.

Cu toate acestea deși era plină de tristețe, Mama Natură a făcut ca aceasta să nu fie resimțită de nimeni, ba mai mult a blestemat floarea să aducă un zâmbet pe fața fiecărui om care o vede. Ghiocelul și-a acceptat soarta și în fiecare an își face apariția timidă și umilă din zăpadă pentru a vesti primăvara și sosirea suratelor ei.

Marinca Mihaela, clasa a V-a C

Legenda păpădiei

A fost o dată o femeie bună și iubitoare, care se rugă și se tot rugă la toată lumea. Într-un final se rugă și la Afrodita, zeița iubiri, și i se îndeplini dorința, avea și ea un copil.

Copilul era o fată care avea un păr auriu, superb. La nașterea Ilenei, deoarece așa o chema, femeia îi promise Afroditei că la vârsta de optsprezece ani, fata va merge în Olimp și va deveni nimfa ei.

În timpul copilăriei, fata învață multe de la mama ei, iar Afrodita o apărât-o de toate necazurile. Fata era iubită de toți copiii și toți îi spuneau Ileana Cosânzeana pentru părul ei superb.

La vârsta de șaisprezece ani, veni un prinț și o ceru de soție și se făcu nuntă mare, ce dură o lună. Dar după doi ani, când fata împlini optsprezece ani, Afrodita veni la ea și îi spuse despre înțelegerea dintre ea și mama Ilenei.

Ea nu se împotrivi și se duse alături de Afrodita în Olimp. Zeița o făcu pe Ileana nimfa sa, iar Ileana o iubea foarte mult.

Într-o zi fata se duse la Afrodita și îi spuse că dorește să se întoarcă la prințul ei și că ar vrea să bucure din nou pe copii. Deși ținea mult la Ileana, Afrodita se înduplecă și îi spuse că o poate transforma într-o floare.

Ileana acceptă să fie floare decât să aibă viață veșnică și inima frântă. Afrodita îi îndeplini dorința și o transformă în gingașa păpădie.

Astfel a luat naștere păpădia, floarea care reprezintă nașterea, viața și moartea, toate fiind la fel de gingașe și miraculoase.

Recenzie pentru cartea

Războiul care mi-a salvat viața

Din punctul meu de vedere, această carte este foarte frumoasă și am citit-o cu mare drag. Este o carte care te învață că nu trebuie să facem diferențe între oameni, trebuie să fim mai încrezători în noi și trebuie să-i iubim mai mult pe cei din jur.

În primul rând, în această carte este vorba despre o fată pe nume Ada, care avea un defect la piciorul drept. Fiind oloagă, mama ei o ura și o ținea închisă în apartament de dimineață până seara. Ada împreună cu fratele ei, Jamie au fost evacuați din pricina celui de-Al Doilea Război Mondial și au ajuns în casa doamnei Susan Smith care îi iubea pe aceștia ca pe copiii ei.

În al doilea rând, din această carte scrisă de Kimberly Brubaker Bradley, am învățat că trebuie să iubești pe toată lumea, mai ales pe aproapele tău dând la o parte problemele pe care le are. Dragostea este tot ceea ce contează pentru un copil, iar Ada și Jamie au primit iubire de la o persoană necunoscută lor, care acum le-a ajuns mamă.

Atunci când copiii au intrat în casa doamnei Smith, au învățat ce este iubirea adevărată de mamă chiar dacă aceasta nu avea proprii ei copii.

Aceștia doi au fost foarte îngrijiți, iubiți și învățați bunele maniere. La doamna Smith copiii au fost tratați cu respectul și iubirea necesară pe care le poate primi un copil, deoarece copilul prin iubire își îmbogățește sufletul.

Amândoi au fost ochii doamnei Susan, fiind pe picior de egalitate, neavând un favorit, mai ales că Ada a fost tratată cu iubirea care îi lipsea de la mama ei.

În concluzie, această carte este preferata mea, deoarece transmite un mesaj puternic și frumos. Îmi doresc ca și voi să citiți această carte, chiar v-o recomand și sper să vă placă!

Chioveanu Alessia

Clasa a VI a A

Cei 7 ani de acasă

Din punctul meu de vedere pe primul plan pentru un părinte este să își educe copilul așa cum trebuie , pentru că el mai târziu să devină un om apreciat și respectat de cei din jurul lui. Un copil trebuie să învețe de mic, cum să te porți cu cei din jurul tău , ce înseamnă să porți respect unei persoane, bunele maniere și nu în ultimul rând să știe să se descurce singur în unele situații, pentru că în viitor să nu conteze pe alte persoane sau să profite de pe urma altora.

Un copil bine crescut trebuie să aibă și un model, acel model fiind părinții . A fii educat înseamnă și să saluți persoanele cunoscute , să mulțumești întotdeauna pentru ce primești , orice lucru cât de nesemnificativ ar fi. Comportamentul unui copil constă foarte mult în dragostea și afecțiunea pe care o primește de la părinți , pentru că îl ajută pe acesta să aibă multă încredere în propriile lui forțe. Un copil cu bune maniere se va integra mult mai bine în societate și se va înțelege mult mai bine cu cei din jur, decât cel care nu a avut parte de o educație bună.

Pentru ca un părinte să își educe frumos copilul și el trebuie să fie un model de urmat, pentru că nu poți avea pretenția atâta timp cât tu vorbești urât și ai tonul ridicat , copilul tău să fie un exemplu. Cea mai frumoasă recompensă pentru un copil , după ce a făcut o faptă bună , nu constă în obiecte materiale , cum ar fi dulciuri sau jucării, ci mulțumirea și bucuria părinților pentru ceea ce a făcut copilul lor.

Nu degeaba sunt numiți " cei șapte ani de acasă" , pentru că în această perioadă de viață a unui copil el va putea ști să facă diferența între bine și rău, va învăța ce înseamnă să fi politicos și să porți respect unei persoane.

Eu am vrut să nuanțez în această opinie că educația unui copil depinde foarte mult de părinții săi, care în acești șapte ani de acasă îl învață să facă diferența între bine și rău , să știe să fie politicos și să poarte respect celorlalți din jurul lui. Trebuie să ne cizelăm comportamentul și singuri când depășim acei șapte ani și trebuie nu în ultimul rând să ne alegem modelele pe care le vom urma în viață .

Suciu Ioana clasa a VI-a A

Scriitori de NOTA 10

Realitate sau ficțiune

Știam că sunt un copil normal într-o lume normală. Nu îmi cereți să definesc normalitatea, pentru că tot ce știu este ordinea firească a lucrurilor cotidiene. Viața mea se derula identic de la o zi la alta. Mă bucuram să mă trezesc în fiecare dimineață și să mă întreb:

- Oare ce îmi rezervă ziua de azi? De câte surprize plăcute, sau mai puțin plăcute, voi avea parte astăzi?

Și ele veneau rând pe rând așa cum era scris în Cartea Vieții. Totul până într-o zi când, în timpul orei de biologie, brusc m-a lovit o durere de cap foarte puternică. Nu puteam ține ochii deschiși și nici nu mai gândeam clar! Doamna profesoară o invită pe colega mea de bancă, Mihaela, să-i vorbească despre eucariote. Ea bâlbâi ceva, după care tăcu brusc. Știam! Doamna se va supăra pe ea dar, Dănuț îi va veni în ajutor, spunându-i doamnei că Mihaela a fost bolnavă și nu a putut să învețe. Atât! Două secunde mai târziu, Dănuț se ridică politicos din bancă, merge la catedră și îi șopteste doamnei despre problema de sănătate a Mihaelei.

Eu eram confuză! Același lucru s-a petrecut de două ori pentru mine în numai câteva secunde. Ușor, ușor, durerea de cap a dispărut. Încercam să mă lămuresc. De unde știam eu ce o să urmeze?

Îmi amintesc! Am visat! Cu o seară înainte am adormit cu gândul la testul de biologie. Probabil că subconștientul meu a lucrat toată noaptea la asta și am visat... și s-a întâmplat. Numai că două săptămâni mai târziu întâmplarea se repetă. De data asta, într-un magazin.

Brusc, apare durerea de cap și știu ce se va întâmpla cu domnul din fața mea căruia nu-i ajung banii să-și plătească cumpărăturile. Toate acțiunile și toate replicile au loc în mintea mea în câteva secunde. După care, durerea de cap dispare și evenimentele au loc exact cum am prevăzut.

Și s-a mai întâmplat... și a treia oară, și a patra oară...

Nu știu cum să o interpretez. Sunt o mică clarvăzătoare? Este un deja-vu?

Sau cineva dintr-o lume paralelă acționează asupra minții noastre? Cred că cel mai mult îmi place varianta cu deja-vu. Nu știu dacă aș vrea să pot prevedea viitorul, dar cu siguranță aș fi fericită

să știu, că toate aceste întâmplări le-am mai trăit o dată, într-o viață anterioară.

Este o experiență ciudată, dar plăcută, pentru că mă simt diferită de cei din jurul meu.

Rolul Învățăturii

Omul, încă din antichitate, avea înclinații spre cunoaștere, ceea ce l-a motivat să învețe și să descopere noi informații. Astăzi, la școală, elevii învață lucruri folositoare pentru viață. Părerea mea este că “învățătura este vitală” pentru orice om, după cum spune și citatul “Ai carte, ai parte”. Desigur, nu este vorba despre o bibliotecă de cărți, ci despre inteligența și cunoașterea omului. Însă citatul poate fi și negat “N-ai carte, n-ai parte”, adică oamenii care nu citesc nu vor avea parte de lucruri bune în viață. Albert Einstein, un geniu în fizică, spune despre cunoaștere și învățătură “Fără cunoaștere, viața ar fi inutilă”, deci învățătura este vitală.

În primul rând, învățătura scrie vorbe în sufletul tău, cum spune citatul “Verba volant, scripta manent”(Vorba zboară, scrisul rămâne). Vorba trece pe lângă tine, dar învățătura îți scrie în suflet și în memorie, unde toată informația rămâne înscrisă permanent. Mai important este să învățăm și să prețuim fiecare informație, deoarece într-o zi ne va fi utilă și ne va scăpa de orice încurcătură.

În al doilea rând, învățătura este foarte importantă, ea îi dă omului o caracterizare frumoasă și un rol important în societate, un avantaj la start într-o carieră în domenii interesante și apropiere de Dumnezeu.

În concluzie, învățătura este vitală pentru om. Ea îi aduce omului performanță și cunoaștere spre victorie, cum spune citatul “Veni, vidi, vinci”(Am venit, am văzut, am învins)!

Robert Knippelberg

Clasa a-VII-a A

SCRIITORI CELEBRI

- Ion Creangă

Născut în 1837, Ion Creangă a fost un scriitor desăvârșit, fiind considerat unul dintre clasicii literaturii române. Recunoscut pentru basmele și povestirile sale, opera care i-a stabilit reputația de prozator este „Amintiri din copilărie”. Creangă a fost învățător la Școala primară nr. 1 din Iași și diacon la diferite biserici din același oraș. A colaborat la elaborarea unor manuale școlare, iar în anul 1875 îl cunoaște pe Eminescu, la îndemnul căruia a scris cele mai importante opere. Se stinge din viață la vârsta de 52 de ani, rămânând unul dintre cei mai de seamă scriitori români.

- Ioan Slavici

Ioan Slavici a fost un scriitor și jurnalist român, născut în 18 ianuarie 1848, în județul Arad. A debutat la vârsta de 23 de ani, în revista „Convorbiri literare”, cu o comedie. A fost secretarul unei comisii, profesor, apoi redactor la „Timpul”. A pus bazele Societății Academice Sociale Literare României Jună, iar în 1903 primește Premiul Academiei Române. Slavici a editat revista „Vatra”, și a colaborat la ziarele „Ziua”, și „Gazeta Bucureștilor”. Celebrul scriitor s-a stins din viață în anul 1925.

- George Topârceanu

S-a născut în 20 martie 1886 și a fost membru corespondent al Academiei Române din 1936. A fost poet, prozator, memorialist și publicist, precum și secretar de redacție la „Viața Românească”. În 1912-1913 a publicat revista „Teatrul”, perioadă în care se și căsătorește. În 1916 debutează editorial, mai apoi participând la Primul Război Mondial, unde a căzut prizonier pentru doi ani. Se întoarce la Iași și redactează revista „Însemnări literare”, mai târziu reapărând „Viața românească”, unde va fi prim-redactor. În 1926 obține Premiul Național de Poezie.

- Mihai Eminescu

Mihai Eminescu (numele lui adevărat fiind Mihail Eminovici) a fost poet, prozator și jurnalist român, născut în 15 ianuarie 1850, în Botoșani. Încadrându-se cu creațiile sale în romantismul literar, Eminescu este considerat drept cea mai importantă voce poetică din literatura română. Eminescu a publicat primul său poem la vârsta de 16 ani, numărul volumelor publicate mai apoi, de-a lungul vieții, fiind de 46. A activat în societatea politicoliterară Junimea și a lucrat ca redactor la ziarul oficial al Partidului Conservator: „Timpul”. Marele poet și-a găsit sfârșitul în senatoriul Caritas din București (în 15 iunie 1889), fiind ales post-mortem membru al Academiei Române.

Popa Oana Alexandra

Clasa a VI-a A

Proiect de voluntariat în cadrul SNAC

Ploiești, 20 martie 2017

Dragul meu prieten, Daniel,

Ți-am trimis această scrisoare ca să îți transmit toate sentimentele mele față de prima dată când ne-am întâlnit, în cadrul proiectului de voluntariat de Crăciun.

Prima oară când ne-am văzut a fost înainte de sărbătorile de iarnă, atunci când ți-am oferit un cadou. Am fost atât de emoționată când ai rupt hârtia de împachetat și ai îndepărtat fundița argintie, încât mai aveam puțin și izbucneam în lacrimi, pentru că știam că așteptai acel cadou de mult timp. Ai deschis cutia și ai zâmbit. Atunci mi-am dat seama că te-am făcut fericit și făcându-i pe alții fericiți, te faci pe tine fericit. Cel mai mult m-a uimit pasiunea ta pentru desen. Le-am arătat și părinților mei desene făcute de tine și făcute împreună cu mine. Au zis că sunt foarte frumoase și le-au apreciat. Le-am păstrat și i le-am arătat și doamnei profesoare de educație plastică. Aceasta a zis că ai un talent înnăscut și fiecare pictură este făcută cu multă pasiune, așa că a decis că vrea să te cunoască și m-a rugat să te invit la o oră de-a noastră. Picturile tale sunt puse la expoziția școlii, iar astfel, în fiecare zi, sunt văzute și admirate de sute de copii.

Îmi este foarte dor de tine și sunt nerăbdătoare să ne revedem.

Cu multe îmbrățișări
Prietena ta pentru totdeauna,
Alexia

Simboluri în încondeierea ouălor de Paște

Motive prahovene

Ouăle încondeiate sunt un simbol al acestor sărbători. Legenda spune că Fecioara Maria i-a adus Fiului său un coș cu ouă atunci când acesta era răstignit pe cruce. Deoarece coșul se afla sub picioarele acestuia, ouăle s-au înroșit datorită sângelui care picura pe ele. De-a lungul timpului, încondeierea ouălor a devenit o artă culorile și desenele fiind mai complexe și diversificate. Cu toate acestea, nu toată lumea știe ce semnifică aceste simboluri, predominante în județul nostru.

Semnificația culorilor:

- **Roșu:** simbol al sângelui vârsta de Iisus, dar și al soarelui, focului, dragostei și bucuriei
- **Galben:** simbolul luminii, tinereții, fericirii și bogăției
- **Verde:** simbolizează reînvierea naturii, prosperitatea și speranța
- **Albastru:** simbol al cerului, sănătății și vitalității
- **Negru:** durerea lui Iisus

Simboluri grafice:

- Linia dreaptă verticală: viață
- Linia dreaptă orizontală: moartea
- Linia dublă dreaptă: eternitatea
- Linia cu dreptunghiuri: gândirea și cunoașterea
- Linia ușor ondulată: apa, purificarea
- Spirala: timpul, eternitatea
- Dubla spirală: legătura dintre viață și moarte

Motive predominante:

- Motive animale: albine, broaște, șerpi, miei
- Motive vegetale: frunza bradului, garoafa, spicul grâului

Zanfir Diana Maria
Clasa a VII-a A

Tradiții și obiceiuri din Prahova

Prahova este un județ foarte cunoscut în România pentru tradițiile și obiceiurile sale.

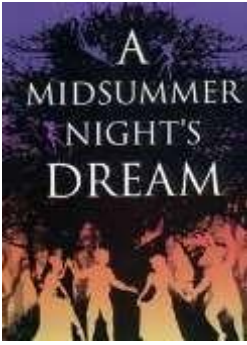
Una dintre tradiții sunt dansurile care au apărut în Prahova și acum sunt cunoscute în toată România:

- Perinița – dansul de nuntă prin care mireasa își arăta averea pe care o primea la nuntă
- Ca la Breaza – dansul care a pornit din Prahova și acum se află în toată Muntenia
- Dangadaua – dansul care mai este prezent doar în comuna Ștefanești, din județul Prahova
- Oița, Ițele, Ploicica, Floricica – practicate în Starchiojd, Batrâni, Posești, Cerașu, Drajna
- Ruseasca – o variantă a cazaciocului cunoscută în multe zone prahovene
- Pambrăul – întâlnindu-se doar la Secăria și în satele Tesila și Trăisteni

Obiceiurile de Paște din județul Prahova sunt:

1. După ce se întorc de la slujba din noaptea de Înviere, prahovenii păstrează aprinsă lumânarea cu care au luat Lumina de la biserică.
2. Tot aici, deși răspândit în aproape toată țara, există obiceiul de a purta haine noi pentru schimbarea trupului și sufletului.
3. O semnificație foarte importantă o are Joia Mare din Săptămâna Patimilor. Din această zi, țăranii încetează lucrul la câmp și se concentrează asupra casei, a curții, pentru ca totul să fie curat. Necula
4. Tot în Joia Mare, femeile încep să pregătească pasca și să vopsească ouăle
5. Potrivit tradiției, la miezul nopții dintre sâmbătă și duminică, oamenii se trezesc din somn în bătaia clopotelor. Se spală cu apă curată, își pun straie noi, iau câte o lumânare și pornesc către biserică. Acasă le e îngăduit să rămână doar celor foarte bolnăvi

William Shakespeare “Visul unei nopți de vară”

O operă literară, scrisă în anul 1675, una dintre cele mai bune piese de teatru scrise de celebrul dramaturg al secolului XVII. Operele sale sunt celebre chiar și acum în secolul XXI, deoarece el este numit de către specialiști “Părintele Teatrului”.

Cartea “Visul unei nopți de vară”, este o carte cu peste 50 de ecranizări, care se joacă și astăzi, pe cele mai mari scene din lume, fiind o comedie romantică, cu un caracter foarte special, specific operelor scrise de Shakespeare.

Cartea ne prezintă aventura a patru îndrăgostiți și a unor actori simpli, într-o pădure de lângă Atena. Personajul meu preferat este Lysander, un personaj curajos și pregătit să înfrunte orice pericol, mai exact pe Demetrius care ar face orice să-l prindă și să-l elimine, pentru a o câștiga pe Hermia, fiica ducelui din Athena, care era îndrăgostită de Lysander.

În aceeași pădure, niște oameni simpli, pregăteau o scenetă de teatru, bazată pe o legendă din Grecia Antică, care arăta povestea a două personaje îndrăgostite, Thisbea și Píram, care se luptă cu un “Zid”, ca să ajungă unul lângă celălalt.

Cartea mai este celebră, deoarece într-o ecranizare, în rolul lui Lysander a jucat chiar

Jim Carrey unul dintre cei mai mari actori de comedie, dar să ne întoarcem la poveste. Lysander scoate o sabie din teacă și începe să se lupte cu Demetrius, care nu se lăsa bătut!

“Umbre suntem, umbre abia” și vă invit pe voi să aflați finalul cărții!!

Robert Knippelberg Clasa a-VII-a A

Voluntariatul-Experiențe unice

Voluntariatul pentru noi înseamnă o mică fereastră spre viețile viitoare. Ele ne ajută să realizăm că a face bine este chiar distractiv și că nu greu. Experiența din ziua de 29 martie a fost una inedită , de neuitat.

Am avut ocazia sa colaborăm cu copiii frumoși, motivați si foarte determinați. Spre deosebire de mulți dintre noi, ei știu și aprecieze gesturile mărunte și reușesc si rămână pozitivi oricare ar fi problema pe care o au de înfruntat.

Acest eveniment a presupus și o donație de carte, o surpriză din partea noastră pentru copiii de la Școala Specială Nr. 2 și pentru dorința lor de cunoaștere. Peste 20 de cărți noi, cu desene colorate și pline de vitalitate, comice sau clasice, au fost strânse, gata să-și cunoască noii aparținători. Ajunși la școală am fost asaltați de copiii entuziasmați de venirea noastră. Înainte ca aceștia sa ajungă în sala de activități, am acoperit masa cu cărți, de colorat sau de citit. Copiii au fost plăcut surprinși să afle că sunt pentru ei, unii chiar începuseră deja să citească. De asemenea, noi si elevii prezenți la activitate am colorat, lucru care i-a stimulat să ne povestească ce s-a mai întâmplat interesant în viața lor, moment in care ne-am simțit foarte apropiați de ei. Concursul de colorat pe care doamna profesoară Maria Vlădescu l-a propus i-a încântat pe copii, iar în final,când toți au fost, desigur, declarați câștigători, copiii erau foarte fericiți si mândri de lucrările lor.

Faptul că într-o simplă activitate acești copii reușeau să găsească o mică relaxare, un mic refugiu de la această lume greu de înțeles și de înfruntat de către niște copilași a fost pentru noi o lecție. În sfârșit am descoperit copiii care preferă o carte de colorat în schimbul unui joc digital, pe ecranul unui telefon.

De asemenea, această activitate pe noi ne-a motivat si ne-a ajutat să ne descoperim o latură a noastră. Voluntariatul face acum parte din pasiunile noastre și a devenit un mod prin care ne putem aduce aportul la crearea unei societăți evolute si sănătoase.

Așteptăm cu nerăbdare următoarea activitate de voluntariat!

Diana Maria Zanfîr și Olivia Maria Ivan
Clasa a VII-a A

Cuprins

1. **Poveștile transformă lumea!**

2. Proiectul de voluntariat „Acces la copilărie”

3. Scrisul de mână în societatea actuală

4. “Eu sunt lumina lumii”

5. **Gândul meu**

6. Mesaj de text

7. Legenda Ghiocelului

8. Legenda pădăiei

9. Recenzie

10. Cei 7 ani de acasă

11. Realitate sau ficțiune

12. Rolul Învățăturii

13. **SCRIITORI CELEBRI**

14. Proiect de voluntariat în cadrul SNAC

15. Simboluri în încondeiere

16. *Tradiții și obiceiuri*

17. ***Tradiții și obiceiuri***

18. Visul unei nopți de vară

19. Voluntariatul

Colectivul de Redacție

Editori : Matei Constantin ; Robert Knippelberg

Membrii redacției: Zanfira Diana

Rotaru Andrei

Olteanu Clara

Suciu Ioana

Gheorghe Mădălina

Oprescu Vlăduț